

Debat over de lezing van den heer Sanders.

v. d. Hoorn. Is afslijpen wel afdoende tegen het uitzakken van molaar of praemolaar en gaat het dan niet verder?

Sanders. Niet door afslijpen alleen verbeter ik den toestand, maar de antagonist wordt in occlusie opgebouwd.

v. d. Hoorn. Neen, ik bedoel een ander geval; de bovenmol. is distaal afgeslepen (ik geloof geval VI en VII).

Sanders. Alles sluit nu op elkaar en zakken kan nu niet verder.

Mertens. Welk bezwaar heeft spr. tegen matrijzen bij contourvullingen; ik ben er voor ze te gebruiken, zonder matrijs is het onmogelijk een gladde rand onder het tandvleesch te maken.

Sanders. Ik schijn onduidelijk te zijn geweest; ik heb gezegd dat met *sommige* matrijzen door Miller aangegeven het niet mogelijk is een goede vulling te maken, de matrix van Ivory bijv. is uitstekend.

Frenkel. Ik begrijp niet, waarom U Cofferdam gebruikt bij het modelleeren van het was kauw-vlak.

Sanders. Het is een voorzorg dat de vulling niet te hoog wordt; de goudvorm is niet precies die van de was.

Frenkel. Maar hoe gaat het dan met dat deel van de vulling waarop niet gebeten wordt, dat deel is dan toch ook te hoog.

Sanders. Approximaal wordt de vulling afgeslepen.

Da Costa. Ik vind het gebruik van Cofferdam slecht omdat we de patiënt niet goed kunnen laten kauwen en ik heb nooit ervaring opgedaan dat de goudinlay te hoog is.

Sanders. Ik laat met Cofferdam ook kauwbewegingen

maken en mijn ervaring is, dat ze zonder dat wèl te hoog wordt.

Da Costa. Als de vulling te hoog is, is er een fout gemaakt.

Sanders. Als het wasmodel iets te laag is, is de vulling precies goed van hoogte, het is niet gewenscht dat de antagonist precies aansluiten; de kroonheuvels moeten niet precies in de fissuren passen; dat is beter voor de kauwactie.

Da Costa. Ik werk de inlay zoo anatomisch mogelijk af en als hij goed gegoten is, mag men aannemen dat hij goed aan de antagonist aansluit.

Mertens. Het komt aan op het materiaal, temperatuur, vorm van caviteit enz. zoodat er verschillende omstandigheden zijn, die verschil in ervaring geven.

Sanders. Ik zal het hierbij laten met het oog op de lezing van morgen van den heer Musaph.

Klinkhamer. Ik heb eenige jaren geleden in de vergadering een lezing over het contactpunt en de interdentale ruimte gehouden, en toen heb ik opgemerkt dat het zeker gewenscht is naar een goed contact te streven maar dat het maar al te dikwijls bij den wensch zal blijven, aangezien de plaats waar het contactpunt zal liggen vooraf niet met zekerheid te bepalen is, evenals de hoogte en vorm die aan het proximale vlak moet worden gegeven. Zeker, de inlay heeft sinds dien tijd eene groote verbetering gebracht, maar ook bij deze blijft de moeilijkheid de juiste vorm te modelleeren en door het afslijpen en polijsten zal de oorspronkelijke vorm toch ook weer worden gewijzigd. Naar mijne meening kunnen we het klemmen van spijsresten al voor een groot deel tegengaan als we zorgen voor een hoog contact, en de proximale vlakke goed polijsten. Als de wanden goed cervicaalwaarts divergeeren, zullen de spijsresten die tusschen de tanden doorgeperst worden langs de tandpapil labiaal en linguaal uitwijken. Voorts ben ik zeer tegen het gebruik van tandenstokers. Hiermede wordt

steeds de papil gelaedeerd waarvan het gevolg is terugtrekken van de papil, daardoor wordt de ruimte weer grooter, gevolg hiervan, dat zich steeds meer spijsresten zullen ophopen, en het gebruik van de tandenstoker zal toenemen. Ik maak U ten slotte attent op een artikel, waarin wordt gewezen op het klemmen van spijsresten als gevolg van het spreiden der tanden bij de kauwactie, doordat een knobbel van de onderpraemolaar b.v. zich tusschen de 2 bovenpraemolaren drukt en deze van elkander bijt hetgeen we door afslijpen van die knobbel kunnen tegengaan.

Sanders. De moeilijkheden van het modelleeren van de approximaalvlakte zijn met de matrix niet zoo groot; ik weet wáár het contactpunt moet liggen, hoe de approximaalvlakte onder het contact wezen moet en daarmee kan ik mijn approximaalvlakte goed modelleeren.

Heel vaak toch zal een slecht contact zéér slechte gevolgen na zich slepen.

v. Hasselt. (gast) Mijn verwachting was zeer gespannen toen ik naar de vergadering ging, want ik kende Sanders reeds van zijn lezingen van vroeger.

Zijn lezing heeft die verwachting nog overtroffen, ik heb vele nieuwe gezichtspunten waargenomen en hij heeft weer op verschillende nieuwe ideeën den nadruk gelegd. Mijn voornaamste indruk is dat we een enorme verantwoordelijkheid op ons laden als we een tand of kies extraheeren; we zien monden die geleden hebben door de behandelingswijze van vroeger, zij het dan ook vaak ter goeder trouw; we hebben ons dus goed in te denken welke gevolgen een extractie kan hebben en dringt dan niet tevens bij ons op de gedachte dat wat anderen vroeger misdeden wij thans moeten vermijden?

Ik druk U op het hart de zorg voor de behandeling van het kind; we moeten een geslacht van patiënten kweken waarbij onze opvolgers niet zulke moeilijkheden hebben te overwinnen.

Musaph zegt naar aanleiding van de silicaatcementen

dat Richter een methode heeft bedacht om de eigenschappen van silicaatcementen te onderzoeken.

Sanders. De welwillende wijze waarop mijne lezing is ontvangen noopt mij U dank te zeggen voor Uw vriendelijkheid. Ik heb steeds het als een voorrecht beschouwd met collega's over mijn vak te spreken en op de vergaderingen van onze vereeniging te komen en ik ben blij dat mijn werk door U wordt gewaardeerd.

Voorzitter bedankt spreker en debaters voor wat zij hebben gegeven.
